म्रादित्यवर्मनामा 'म्रत्र बभूव नृपतिः पुरा, शिववर्माभिधानो उस्य मस्त्री च 'ग्रभून् महामतिः। 59 राज्ञम् तस्य 'एकदा च 'एका राज्ञी गर्भम् ऋधार्यत्. तद् बुद्धा स नृपो ज्यृहद् इत्य् ऋतःपुरु चिणः । 🕫 वर्षद्वयं प्रविष्टस्य वर्तते ज्नःपुरे ज्त्रं में, तद् रुषा गर्भसंभूतिः कुतः सम्प्रतिः कथ्यतां । 61 म्रय 'ऊचुम् ते, प्रवेशो ज्य पुंसो ज्यस्य 'म्रिस्ति न प्रभो, शिववर्मा तु ते मस्त्री प्रविशत्यू ग्रनिवारितः । 🕫 तच् क्क्रुवा 'म्रचित्तयद् राजाः नूनं द्रोही स एव मेः प्रकाशं च रुते तस्मिन्न् ग्रपवादो भवेन् मम । 🕫 इत्य् ऋालोच्य स तं युक्त्या शिववमीणम् ईश्वरंः सामत्तस्य 'म्रत्तिकं सख्युः प्राद्धिणोद् भोगवर्मणः । 🕰 तद्वधं तस्य लेखिन संदिश्य तदनत्तरं निगूढं स नृपस् तत्र लेखकारं व्यसर्वयत् । 🕫 यांते मित्रिणि सप्तान्हे गते, भीत्या पलायिता

यात मालाण सप्ताक गतः मात्या पलायता सा राज्ञी रिक्तभिर लब्धा पुंसा स्त्रीद्विपणा सक् । क्ष् ग्रादित्यवमा तद् बुद्धा सानुतापो अभवत् तदाः किं मया तादशो मल्ली घातितो ज्ञारणाद् इति । क्ष ग्रत्र ग्रत्रे स च प्राप निकटं भोगवर्मणः शिववर्माः स च उपागाल् लेखम् ग्राद्य पूरुषः । क्ष